

i det ærede Medlems Ord, om det end ikke var hans Mening. Men jeg henkastede den Gang et Spørgsmaal, som jeg iøvrigt ikke ventede at faae Svar paa. Hvor langt var saa et Ministerium kommet, naar det havde faaet en saadan foreløbig Finantslov? Var saa dermed Situationen væsentlig forandret? Og var saa derved Vælgerbefolkningens og Folkethingets Ret for evig tabt? Jeg tror, at man i saa Henseende med god Grund kan se hen til andre Landes konstitutionelle Udvikling og Historie; thi da vil man vist kunne faae sig belært om, at ganske sikkert kan man drive sig ind paa saadanne halsbrækkende Skridt, hvor det er tvivlsomt, om man er indenfor eller udenfor Lovens Grund, men Historien vidner, at det altid hævrer sig paa den, der gjør det. Det er sikkert, og det er derfor min Mening i saa Henseende, at dermed er Sagen ingenlunde bragt nær til nogen Seir for vore Modstandere; men derved vil netop ganske vist den endelige Seir for os, der ere af en modfat Mening i saa Henseende, være nærmere og sikre, end den nogeninde ellers vilde være. Det er min Mening, at noget mere Forvovent og noget med det Samme mere Uklogt kan Ingen tilraade en Regjering og ingen Regjering gjøre end netop foretage et saadant Skridt. Derfor end ærede Medlem vil finde sig foranlediget til at paapege, hvilke Fremskridt, der for hans Meningsfællers og den høie Regjerings Sag vilde være rundet derved, kunde det jo være meget interessant, men jeg tror ikke, at han let vil kunne gjøre det. Endda tror jeg at turde sige, at, hvis et saadant Skridt stede, stod Vælgerfolkets og Folkethingets grundlovmæssige Rettigheder og Friheder vel ikke lige uantastede, men derfor ikke mindre visse og ikke mindre visse paa Seiren.

— Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagb) kom i Dag tilbage til sin sædvanlige, jeg vil ikke sige Sang, men Omvæb, og det er det, Summa Summarum: Al Skylden ligger hos Flertallet. De ærede Herrer ovre ved Binduerne — det ærede Medlem har ikke tidligere været der, men har nu faaet den Glæde og Herlighed at sidde der (Sagb: Gudskelov!) Ja Gudskelov! — de ærede Herrer komme altid tilbage paa dette Samme: Hvor er Skylden? Men det er jo egentlig talt ganske unyttigt at spørge om, hvor Skylden er for en vis Situation. Sagen er: hvor er Berettigelsen til de Skridt, man har gjort, hjem kan paavise Berettigelsen af de Skridt, de have gjort. Derom dreier det sig egentligt — Nu spørger jeg det ærede Mindretal: hvorfra kommer Berettigelsen for Mindretallet og dets stiftende Regjeringer til stadig at tilfidesætte alt virkelig politisk Hensyn til Flertallet og til Vælgernes gjentagne Afgjærelse ved selvpaaakaldte Folkethingsmænd? Hvor er Berettigelsen dertil? De Herrer sige, at Berettigelsen ligger i Grundloven. Ikke desto mindre maa det vel erkjendes, at Grundloven etablerer en Flertalsregjering. Men

det ærede Medlem var dog saa velvilligt at sige med den høitærede Conseilpræsident, at til Syvende og Sidst vilde det komme til at afhænge af Folkethinget, om det skal være Lyngdepunktet i vor politiske Udvikling eller ikke. Men der er den Feil ved det, at dette ærede Medlem saavel som andre ærede Medlemmer af Mindretallet, naar de sige Saadant, reservere sig Berettigelse til at belære Folkethinget om, hvorledes det skal kunne hævde sin Stilling, og Folkethinget maa ikke selv ved sit Flertal bestemme, hvorledes det vil hævde sin Stilling. Kan det ærede Medlem ikke indse, at, naar det beror paa Folkethinget selv, om det virkelig skal hævde sin Stilling og bevare det Lyngdepunkt, som det ogsaa efter hans Mening har, efter Forsfatningen, saa kommer han ligesom alle Andre til at unberkaste sig Folkethingets Mening, som den giver sig Udtryk gennem Thingets Flertal om, hvad der er berettiget for Folkethinget, og hvorledes det vil hævde sit Standpunkt, og den Dom, det ærede Medlem paa Forhaand vil sælde over Folkethingets kloge eller ukloge, rigtige eller urigtige, beføiede eller ubeføiede Standpunkt, er en Dom, som det slet ikke hører de Herrer til at sælde; det er Noget, der engang i Eiden kommer til at høre Historien til.

— De Herrer, der staa midt i Partikampen, og som — de sige, hvad de ville — ikke paa nogen Maade ere mindre Partimænd end vi, have slet ingen Berettigelse til at sælde en saadan Dom over Folkethinget; det maa De overlade Folkethinget selv, og det er alene Folkethingets Flertal berettiget til at sælde Dom over. — Nu staa vi altsaa overfor en for saa vidt ny Situation, som der nu er Tale om at vedtage til 3die Behandling en Finantslov, om hvis Hovedpunkter det i flere Henseender er erklæret af den høie Regjering, at den er for denne uantagelig, og vi staa ved Siden deraf overfor en saadan Henpegning, som er kommen fra det ærede Medlem for Dønsen Amts 2den Valgkreds og overfor den mere tause end talende Stilling, som den høie Regjering med den meget ærede Conseilpræsident i Spidsen er Udtryk for, og skulle da overveie Folgerne af de Skridt netop med Hensyn til Folkethingets Stilling og Betydning, som vi nu skulle tage, og da vil jeg give Vidnesbyrd om, at jeg for mit Vedkommende baade føler Ansvar og er mig Ansvar fuldkommen bevidst og er rede til for mit Vedkommende baade nu og i Fremtiden at bære det Ansvar, som derefter rettelig maatte kunne paalægges mig. Jeg vil da sige, at, ligesom det er min Agt i Diebliffet at stemme for Vedtagelsen af den foreliggende Finantslov til 3die Behandling, saaledes er det mit levende Haab, at det Sammenhold, som Flertallet her i Thinget er kommet til gjennem den haarde og seige Modstand, det har mødt paa sin Bane, maa ikke alene vare ud over denne Session, men at det maa kunne vare endnu længe i Fremtiden